

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 4) เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดกระจับพินิจ จำนวน 2 ห้องนักเรียน 70 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม และจับฉลาก ได้ห้องเรียนที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองนักเรียน 35 คน และห้องเรียนที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุมนักเรียน 35 คน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเรื่องที่ทดลองอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้เรื่องน้ำ ไฟ และดวงดาว แล้วนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผน เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบสตอรีไลน์ จำนวน 15 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมีลักษณะเป็นแบบอัตนัย จำนวน 6 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ค่าสถิติ t พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ก่อนและการจัดการเรียนรู้โดยใช้

ค่าสถิติที่ พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติโดยใช้ค่าสถิติที่ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับ การจัดการเรียนรู้แบบปกติโดยใช้ค่าสถิติที่ พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์หลังเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์และการจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดกระจัดพินิจ สามารถนำไปสู่การอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงว่า ผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ผ่านแผนการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์มีพัฒนาการทางการเรียนดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นใช้การจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ ซึ่งมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.ฉาก/สถานที่ ณ เวลาปัจจุบัน 2 ตัวละคร/ผู้เรียนที่เรียนอยู่ในเวลานั้น 3 วิธีชีวิตหรือการดำเนินชีวิต/ กิจกรรมประจำวันหรือกิจกรรมที่ทำในขณะเวลานั้น 4 เหตุการณ์/การมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองโดยนักเรียนจะมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ โดยนักเรียนทุกคนจะมีบทบาทสมมุติ และมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมากขึ้น ส่งผลต่อการจดจำ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการสรุปแนวคิดรูปแบบสตอรีไลน์ของ แวนแก้ว พันภัย (2549, หน้า 80) ได้ศึกษาการศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในครอบครัว โดยการสอนแบบสตอรีไลน์กับการสอนแบบสถานการณ์จำลองผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบสตอรีไลน์กับการสอนแบบเกมสถานการณ์จำลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ กาญจนา มากพูน (2548, หน้า 59) ที่ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้สตอรีไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และเจตคติต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียน วิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยสตอรีไลน์ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่าความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง โดยบรรยากาศในห้องเรียนนักเรียนทุกคนได้ใช้จินตนาการของตัวเอง ที่ได้รับมอบหมายจากบทบาทสมมุติ และมีคำถามหลัก กระตุ้นให้นักเรียนเกิดแนวคิดและต้องการที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ระหว่างการจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์สูงขึ้น และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีจุดประสงค์เพื่อฝึกให้นักเรียนคิดหาคำตอบได้จำนวนมาก หลายแง่หลายมุม และแปลกใหม่ โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมมือกันคิดหาคำตอบ จากคำถามหลักที่กำหนดให้ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกด้าน โดยเฉพาะด้านสติปัญญา ทักษะและทัศนคติจากกิจกรรมหลายรูปแบบ โดยใช้ความคิดและจินตนาการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการสรุปแนวคิดรูปแบบสตอรีไลน์ของ บุญญฤทธิ์ เมธิปัญญา (2552, หน้า 98) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิธี สตอรีไลน์ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 งานวิจัยของ สุกัญญา แต่ศิริรัตนกุล (2545, หน้า 70) ที่ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์และกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนม่วง จังหวัดขอนแก่นพบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์

ในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเพิ่มขึ้น หลังได้รับการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์หลังเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมกับทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ โดยจากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดการเรียนรู้ นักเรียนทุกคนมีความกระตือรือร้น และตั้งใจกับบทบาทสมมุติที่ได้รับมอบหมาย และเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน รวมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนในห้องเรียน ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับการสรุปแนวคิด รูปแบบสตอรีไลน์ของ กาญจนา มากพูน (2548, หน้า 59) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้สตอรีไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และเจตคติต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า กลุ่มที่เรียน วิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยสตอรีไลน์ มีเจตคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมาก สอดคล้องกับ ชาริณี วิทยาอนิวรรณ (2542, หน้า 101) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสตอรีไลน์ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ระหว่างกลุ่มที่เรียน โดยใช้วิธีสตอรีไลน์ และกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามปกติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์มีค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือสูงกว่าร้อยละ 70 นักเรียนที่เรียน โดยใช้วิธีสตอรีไลน์ มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับมาก โดยที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูงและระดับปานกลาง มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับมาก และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่าความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์หลังเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง และส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้จินตนาการได้อย่างอิสระไม่จำกัด โดยจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนสนุกสนาน และยิ้มแย้มแจ่มใส อันเป็นผลมาจากนักเรียนมีอิสระในการคิด และนักเรียนมีความกระตือรือร้น ที่จะแสวงหาคำตอบซึ่งเป็นความท้าทายความสามารถของนักเรียน ให้คิดสำรวจสร้างจินตนาการ ซึ่งทำให้ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์หลังเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีจุดประสงค์ เพื่อฝึกให้นักเรียนคิดหาคำตอบได้จำนวนมาก หลายแง่หลายมุมและแปลกใหม่ โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ร่วมมือกันคิดหาคำตอบจากคำถามหลักที่กำหนดให้ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกด้าน โดยเฉพาะด้านสติปัญญา ทักษะและทัศนคติจากกิจกรรมหลายรูปแบบ โดยใช้ความคิดและจินตนาการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการสรุปแนวคิดรูปแบบสตอรีไลน์ของ สุกัญญา แต่ศิริรัตนกุล (2545, หน้า 70) ที่ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์และกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนม่วง จังหวัดขอนแก่นพบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเพิ่มขึ้น หลังได้รับการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยของ บุญญฤทธิ์ เมธิปัญญา (2552, หน้า 98) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์มีจุดเด่น และมีความเหมาะสมกับนักเรียนที่แตกต่างกัน ครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหาวิชา และระดับนักเรียนที่เหมาะสม กล่าวคือ ถ้าผู้สอน

ต้องการพัฒนาผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคิดสร้างสรรค์ที่สูงขึ้นควรเลือกกิจกรรมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้ได้มากที่สุด

1.2 การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์จะต้องใช้เวลาต่อเนื่อง หากสามารถจัดการเรียนที่มีคาบเรียนการสอนต่อเนื่องได้ จะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ในการทำแบบฝึกกิจกรรมวัดความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ครูควรอธิบายขั้นตอนในวัดความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์แต่ละขั้นตอนที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกกิจกรรม

1.4 การนำเสนอผลงานของนักเรียนควรให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนหมุนเวียนกันนำเสนอผลงานและให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปรายเพราะจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและภาคภูมิใจ

1.5 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

1.6 ครูผู้สอนควรให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ และมีการแสดงผลงานที่ทำได้จริงออกเผยแพร่ เพื่อเป็นการแสดงความสำเร็จในการปฏิบัติจริงของการเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้รูปแบบสตอรีไลน์ไปใช้กับ การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในระดับชั้นอื่นๆ และในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ ที่มีตัวแปรด้านอื่นๆ เช่น ความคิดรวบยอด ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความคิดอย่างมีเหตุผล เป็นต้น